

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 197.

Anden Samling.

67de Møde.

Tredagen den 24de Januar.

[(Fortsat).]

Juslitsministeren (fortsat): Det er dog vist overmaade tvivlsomt, om man skulde kunne henregne disse Sundhedsbrøndvande under det Begreb, som Forordningen her har opstillet om de Medicamenter, som ikke saaledes maatte falholdes; men jeg troer desforuden, at det fremgaaer temmelig klart af den tvivlsomt bestaaende Tingenes Orden, at Urtefram- mere og andre Handlende vistnok have været anseete som fuldkommen berettigede til at sælge disse mineraliske Vandte fra deres Boutiker, uden at der har været noget Forbud imod, at de virkelige mineraliske Vandte indforfreves fra Stedet, ja vel endog saa tilforhandlede fra Sundhedsbrøndanstalten. Jeg troer, at denne Handel har været anset som fri, og, dersom det virkelig er Tilfældet, saa passer den Lovbestemmelse i Forordningen af 4de December 1672, som jeg nylig citerede, slet ikke paa disse Vandte; thi i saa Fald maatte selve Falholdelsen af disse Vandte have været forbuden Andre end Apothekere. Jeg troer altsaa af den hidtil bestaaende Lovgivning at have Hjemmel for den Sætning, som jeg tidligere tillod mig at udtale, at der vel neppe vilde udfordres en særlig Bevilling til Præparationen af Mineralvandte, og, dersom der tidligere, hvad jeg dog ikke veed, skulde have været udfærdiget deslige Tilladelser og særlige Bevillinger; saa kan det ogsaa let være kommet deraf, at man i ældre Tid var mere tilbøjelig til at søge deslige Tilladelser, end man nu er. Jeg troer, at Forholdet i Praxis vil stille sig saaledes, at, dersom Nogen anlagde en Fabrik for derved at tilberede disse mineraliske Vandte, saa vilde det Offentlige ikke tage sig af det,

medmindre det oplystes, at de mineraliske Vandte bløve sammensatte af saadanne Ingredientser, at der for Sundheden kunde reise sig farlige Følger; i saa Tilfælde vilde Fabrikken naturligvis blive sat under behørig Control. Jeg har troet at burde oplyse dette, thi det kan vist ikke nægtes, at, naar Fabrikationen saaledes kun er liden Indskrænkning underkastet, som jeg her har tilladt mig at oplyse, saa kan der dog virkelig være Udskilligt, der taler for at træffe en saadan Foranstaltning, som gjør det muligt for en Fabrikation som den, hvorefter der her er Tale, at vedblive; thi det er ikke alene meget brugte Vandte, som bruges ikke alene i Sygdomstilfælde, men ogsaa jævnlig for Behageligheds Skyld, det er ikke alene dem, der fabrikeres i Sundhedsbrøndanstalten, men ogsaa saadanne Vandte, der virkelig bruges som Medicamenter; og, dersom ikke den Eneberettigelse, som Brøndanstalten hidtil har havt, blev bibeholdt, saa var det muligt, at de sidstnævnte Arter af Vandte, som det vistnok i mange Tilfælde er meget usikkert for Lægerne, strax at kunne forskrives her fra Anstalten, slet ikke i Fremtiden vilde kunne fabrikeres, naar Anstalten med Hensyn til de meget brugte Vandte skulde concurrere med hvem der kunde finde paa at lægge sig efter denne Fabrikation.

Røster: Med Hensyn til . . .

Formanden: Ja, jeg antager ikke, at der fra Thingets Side er Noget til Hinder for, at den ærede Forslagsstiller tager Ordet; skøndt han allerede har talt 2 Gange (Nei!).

Røster: Det er kun en kort Bemærkning, jeg skal tillade mig i Anledning af den høitæredes Ministers Foretrag. Han oplyste, hvorefter den factiske Tilstand var, og troede, at denne havde Medhold i Lovgivningen, da der ikke var gjort nogen Grændring imod, at Hansdelen med Mineralvandte, enten indførte eller